

ACTIVITATS PER A REALITZAR AMB EL CONTE NUBA, SOL I DARIA

Continguts que pots treballar amb aquesta activitat

Àrea **Coneixement de si mateix i autonomia personal:** blocs 1,2,3 i 4

Àrea **Coneixement de l'entorn:** bloc 2

Àrea **Llenguatges: comunicació i representació:** bloc 1, 3 i 4

FITXA DE LECTURA NUBA, SOL I DARIA

Necessitarem

Conte de *Nuba, Sol i Daria* ([enllaç](#)) o [vídeo](#)

Consideracions prèvies per al professorat

Encara que pugui semblar-ho, aquest conte no tracta de temes mediambientals. Volem utilitzar-ho per a reflexionar sobre la solidaritat, implicació i compromís.

En el conte, apareixen diversos símbols que és necessari conèixer per a entendre-ho, encara que no necessàriament es treballi amb els xiquets i les xiquetes per ser complex.

- El **Bosc del Nord**: Simbolitza les societats més riques, els anomenats països desenvolupats o països del Nord.
- El **Desert Marró**: Simbolitza la pobresa, però referida, especialment, als anomenats països empobrits o països del Sud. Encara que afecte més aquests països, la pobresa és un problema global, per la qual cosa el seu avanç en el nostre món és tan perillós com l'avanç d'un desert per a les plantes.
- **L'Aigua**: simbolitza tots els recursos que fan la nostra vida millor (aliments, medicines, coneixement, béns, diners, etc.)
- **Nuba**: D'una banda, és una persona compromesa contra les injustícies i que decideix implicar-se. Però també simbolitza les organitzacions com a Mans Unides, el treball de les quals és secundar tant amb recursos als països del Sud (portant "aigua" en el conte), com sensibilitzant a les persones en els del Nord (convencent a altres núvols perquè s'unisquen).
- **Sol i Daria**: Les plantes del desert representen als empobrits, especialment els dels països del Sud. No es queden sense fer res esperant que els vingi l'ajuda, sinó que s'adapten al seu entorn buscant la manera de sobreviure amb dignitat i s'enfronten a les seues necessitats d'una manera activa, preparant-se per al moment "en què vingi l'aigua". Això se simbolitza en el conte per l'estructura d'arrels que han creat per a aprofitar l'aigua. Aquest element és fonamental, i és propi dels socis locals de Mans Unides, que preparen i dissenyen els projectes que es financen des de l'organització.

Desenvolupament

- Llegir als xiquets i les xiquetes el conte de " Nuba, Sol i Daria". En cas de veure's necessari, en finalitzar la lectura, podem iniciar una ronda de preguntes per a assegurar-nos que han seguit adequadament la història. Després de llegir cada frase, hauran de respondre si és vertadera o falsa.
 - Nuba és un núvol que viu sobre l'oceà.
 - Treballa regant un gran bosc.
 - Un dia viatja al desert a visitar a un arbre amic seu.
 - En el desert es troba a dues plantes.
 - Les plantes s'han perdut i no saben viure en el desert.
 - Nuba els ajuda portant-los aigua que guarda per a elles.
 - Totes les seues companyes núvols van estar d'acord a ajudar a les plantes del desert.
 - El vell arbre els va dir que no calia ajudar a les plantes.

Reflexió

- Una vegada acabat el visionat o la lectura del conte, reflexionar amb els xiquets i les xiquetes a partir de preguntes com aquestes:
 - Quin és el treball que fan Nuba i les seues companyes?
 - Què succeeix amb el Desert Marró? Quin perill suposa?
 - Per a què viatja Nuba al desert?
 - Qui vivien en el desert? Recordeu els seus noms?
 - Sol i Daria estaven preparades per a viure en el desert? Podien viure amb poca aigua?
 - Què li demanen a Nuba?
 - Va ajudar Nuba a Sol i Daria?
 - Què va passar en el desert gràcies a l'ajuda de Nuba?
 - Es van enfadar els altres núvols quan es van assabentar que Nuba ajudava a les plantes del desert? Per què?
 - És just que l'aigua només s'usara per a regar el Bosc del Nord?
 - Si Nuba no convenç als altres núvols, haguera pogut ella sola aconseguir millorar la vida de les plantes del desert i detindre'l?
- Demanar als xiquets i les xiquetes que facen un dibuix del personatge que més haja cridat la seua atenció.
- Reservar un espai en la classe per a penjar els dibuixos. Cada xiquet i xiqueta s'alçarà a penjar el seu dibuix i explicarà als altres a quin personatge ha dibuixat i per què.

NUBA, SOL I DARIA

El Bosc del Nord era famós per tindre els arbres més alts i les flors més boniques.

Un conjunt de núvols es dedicava cada dia a regar-lo amb la seua aigua. Gràcies al seu treball, el Bosc estava detenint a un gran monstre, el Desert Marró, que avançava engolint-se tot el verd que veia al seu pas.

Nuba, era una d'aqueixos núvols. Es coneixia tots els racons del bosc!

No obstant això, mai s'havia acostat fins al Desert Marró. Deien que era molt perillós. Que els núvols s'assecaven quan ho travessaven. Un dia, encara que cap núvol ho havia fet abans, va decidir viatjar fins allí per a comprovar-lo.

En arribar només va trobar arena i feia moltíssima calor. Nuba no parava de suar. Es va espantar.

De sobte una veu va cridar la seua atenció:

-Eh, hola, hola!

Nuba va mirar al sòl, però no va veure a ningú.

-Hola! Som ací! Ací baix!

Eren dues xicotetes plantes amb només tres fulles

cadascuna. Nuba es va acostar a elles. Sol, la més alta, li va dir:

-És molt rar veure un núvol per ací.

-Volia conèixer el Desert Marró i comprovar si és veritat tot el que compten sobre ell – va dir Nuba.

-I què compten? - li va preguntar la planta més xicoteta, Daria.

-Aleshores que és un lloc tan calurós que ningú pot viure en ell. Tot s'assec.

-Jajaja, Nosaltres vivim ací i no ens hem assecat!

Nuba va descobrir, llavors, que les plantes del Desert eren especials perquè guardaven dins de les seues fulles les gotes de pluja.

-Fa molt temps que cap núvol passa per ací i ja quasi no ens queda aigua. Només necessitem un poc de la teua. –va dir Daria

-Ho sent, jo he de descarregar totes les meues gotes sobre el Bosc del Nord. No puc guardar res per a vosaltres - va dir Nuba.

-Però des d'ací veiem el vostre bosc, tot està molt verd, sembla que teniu aigua de sobres, nosaltres només necessitem unes quantes gotes - va dir Sol-.

-Veuré què puc fer Tornaré demà! – va dir Nuba.

Nuba va pensar en tot el que li havien comptat Sol i Daria i va decidir que havia d'ajudar-les.

L'endemà va guardar una part de les seues gotes, va tornar al Desert Marró i va descarregar la pluja sobre les seues noves amigues.

-Gràcies Nuba! -li van dir molt contentes.
Nuba va continuar fent el mateix durant molts dies.
Un matí, en despertar-se, Sol i Daria es van emportar una gran sorpresa: elles havien crescut i, a més, havien nascut moltes altres plantes al seu voltant!

Llavors, Nubarrón, una de les companyes de Nuba, va descobrir el que estava fent i es va enfadar molt:

-He descobert que ens estàs enganyant, et guardes gotes per a tu! - li va cridar.

-És veritat, vaig guardar algunes gotes, però no són per a mi, són per a dues plantes amigues meues que necessiten la nostra ajuda -va contestar.

-Ací, en el Bosc del Nord, no hi ha cap planta que necessite aigua, perquè nosaltres fem molt bé el nostre treball! -va dir Nubarrón.

-És que no estan en el nostre Bosc, viuen en el Desert Marró- va dir Nuba.

-En el Desert Marró! Com se't va ocórrer anar allí!

Nuba va comptar a tots els núvols el que havia descobert i els va demanar ajuda per a les plantes del Desert Marró:

-Però aqueix no és el nostre problema -va dir Nubarrón - nosaltres hem d'ocupar-nos només de les nostres plantes.

-Us equivoqueu -va dir Nuba- sí que és el nostre problema!, perquè el monstre del Desert Marró no para d'avançar i s'engolirà a totes les plantes que viuen allí, si no fem alguna cosa. Hem de ser solidàries.

-Què significa això? - va dir Nubarrón.

- Significa que no podem utilitzar tota l'aigua que tenim per a regar el nostre Bosc mentre altres plantes s'estan assecant. Si les ajudem cada vegada hi haurà més plantes en el desert i un desert ple de plantes deixa de ser un desert! Hi ha aigua suficient per a totes, només hem de repartir-la bé. Això és ser solidàries.

Al principi només uns quants núvols es van unir, però molt prompte van ser molts més.

El monstre del Desert Marró continua intentant avançar engolint-se les plantes i arbres que trobe al seu pas, però, gràcies a la solidaritat de totes, no l'aconseguirà.